

ప్రచురణ తేదీ : 05-20-2019

రచయిత పేజీని సమర్పించినవారు: _____

ఉండేల మాలకొండారెడ్డి

సత్యం శివం సుందరం ¹⁹⁸/₉₈

S

Acc. No: 23949

ప్రథమ కిరణం: మాలకొండ నోట, మంచిమాట
పరిశీలన

30/5/20

రచయిత

డా. ఉండేల మాలకొండారెడ్డి

హ్యూస్టన్, టెక్సాస్ లో జూలై 5-6, 1996 తేదీలలో
అతి పైభవంగా జరుగుతున్న
వాళ్లవ 'అదా' తెలుగు మహాసభల సందర్భంగా వెలువరిస్తున్న
ప్రత్యేక ప్రచురణ

ప్రచురణ కర్త

వంగూరి ఫౌండేషన్ ఆఫ్ అమెరికా

హ్యూస్టన్, టెక్సాస్

మమందుమాట

లోకరీతిని వేదాంతరీతిని రంగరించి పద్యాలలో నింపిన వాడు యోగి వేమన. ఆయనది ఆత్మంత సరళమైన ప్రజాభాష, అందుకే ఆ పద్యాలు ప్రజల నాల్కలపై నాట్యమాడుతూ చిరంజీవులైనయే. అటవెరిది మూడుపాదాలలో మూడు లోకాలను నటించేసిన ప్రతిభాశాలి వేమన. ఆయన కైలి అనితర సాధ్యం. ఆయన పద్యాలను సాహిత్యంగా, ఆయన కవిగా సమకాలీన పండిత లోకంగుర్తించ లేదన్నది నిర్వివాదాంశం. వేమనగల విత్తనం. మట్టిలో వేసే త్రోక్కినా, మింటికి జీవవృక్షమై లేచినట్లు, ఆయన అమృత వాగ్విజాలు, సామాన్య ప్రజల హృదయ శ్లేశాలలో మొలిచి, చిగురించి, పుష్పించి, సుగంధాలు వెదజల్లినయే. ఆంగ్లేయుడైన బ్రౌను మహాశయుడు ఆ సుగంధాన్ని అప్రమాణించి, ఆనందించి, రసజ్వలకు పంచి పెట్టినాడు.

పద్యం తెలుగు వారి సొత్తు. అందులో వేమన పద్య కైలి, చిన్మయ రసానందకేళి. ఆయన పద్యాలను కంఠస్థం చేయని, ఉదహరించని తెలుగువాడు లేడంటే ఆతిశయోక్తి కాదు. ఒక్కసారి ఏంటే లేదా చదివితే ధారణకు నిలిచే రసగుళికలు వేమన పద్యాలు. ఆయన రచించిన పద్యాలు పదివేలకు పైగా ఉండవచ్చని పరిశోధకుల అభిప్రాయం. అందులో ఇతరులు రచించినవి వేమన రచనలు గా చలామణి అయ్యేపద్యాలెన్నో ఉండవచ్చు ఆయన రచనా కైలి ఎంత బలమైనదంటే, ఎవరూ వ్రాసిన పద్యమైనా అందులో కొట్టుకొనిపోవచ్చు. అందులో అటవెరిది ఆయన ప్రేయసి. ఆమె హృదయం ఆయనకే అంకితం. ఆహృదయంలో కొంతైనా స్థానం సంపాదించుకోవాలని ప్రయత్నించే పద్యకవులెందరో ఉన్నారు.

నా భావాన్ని అటవెరిది పాదాలలో అందంగా అడించి, సహృదయులకు అందించాలని నా ఆశ. మారుతున్న ఆధునిక మానవ మనః ప్రవృత్తుల్ని, మానవత్వపు విలువల్ని గూర్చి నేను వెలువరిస్తున్న విభిన్న భావాలు పాఠకులకు చేరగలిగితే నాంనా చిన్ని కృషి ఫలించినట్లే. అనుభవశీలురైన పాఠకులు నా మంచిమాటను విని ఆలోచిస్తారని ఆశిస్తున్నాను. ఈ కావ్యాన్ని ముద్రించి హార్వర్డులో ఆవిష్కరించుటకు సహాయ సహకారాలందించిన శ్రీ వంగూరి చిట్టెన్ రాజగారికి, అమెరికా తెలుగు అసోసియేషన్ వారికి పరివయం వ్రాసిన సాహితీ మూర్తి, ప్రసిద్ధ శాస్త్రజ్ఞుడు డా॥ పెమ్మరాజు వేణుగోపాలాచారికి నా హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతలు.

ఇట్లు

జూలై 2, 1996

డిసెంబర్, 1996

డి. డా. ఉండేల మాలకొండ రెడ్డి

కవి మాట మనిషికి బాట

శ్రీ ఉండేల మాలకొండారెడ్డి ఆంధ్రదేశంలో కవిగా లబ్ధి ప్రతిష్ఠాడు. నెల్లూరు రాజవీధులు ఆయన కవిత్వంతో మారు మోగుతున్న నాడు, నేనింకా గొంతు సవరించుకుంటున్నాను. మాల కొండారెడ్డి సాత్వికుడు; అంటే మాలకొండారెడ్డి సముద్రం అన్నంత అర్థం ఉంది ఇందులో. మానవ స్వభావమే కావ్య స్వభావమని గుర్తించిన శారదాతనయుడు తన భావ ప్రకాశంలో "పరస్య సుఖి దుఃఖాదేః అనుభావేన చేతసః తద్భావభావం యేన భవేత్ తదను కూలతః తత్సత్త్వం" అన్నాడు. సత్త్వ గుణం చేతనే వాల్మీకి "క్రౌంచవధ" చూచి దుఃఖం పొందాడు. అలాగే మాలకొండారెడ్డి సత్త్వగుణప్రధానుడు; కనకనే ఆయన అన్యుల సుఖదుఃఖాల్లో విలీనత పొందుతాడు. అందుచేతనే ఆయన మొదటి కవి ఆయా్యాడు, తర్వాత విద్యా ప్రదానము, నివాస ప్రదానము, ఔషధ ప్రదానము చేశే సంస్థల్ని నెలకొల్పి విస్తృతంగా దుఃఖార్తులకు సేవ చేశాడు.

సత్త్వ గుణమే కవిత్వానికి జన్మస్థానము. సత్త్వ గుణం, కామక్రోధ మోహ మద మాత్సర్యాలను లొంగదీసినప్పుడే, ఉదయిస్తుంది. అప్పుడే అతడు అన్యులతో తనని కలుపుకొని జీవిస్తాడు. అప్పుడు అతని నోటి నుంచి సత్యమే నిర్గతమవుతుంది. ఒక్కొక్కప్పుడు కేవలం సత్యం చెప్పడం చేతనే ఆ మాటకు చమత్కార ప్రభావం సిద్ధిస్తుంది. అసత్యాలగుంపుల్లో సత్యం ఆశ్చర్య జనకంగా ఉంటుంది. ఉదాహరణకి, "సులభాః పురుషాః రాజన్ సతతం ప్రీయవాదినః అప్రియ స్యతు పథ్యస్య వక్తా శ్రోతావ దుర్లభా" (మనకిష్టమైన మాటలు చెప్పే వాళ్ళు ఎప్పుడూ సులభంగా దొరుకుతారు. హితము కానీ, అప్రియము అయిన మాటలు చెప్పేవాడు కానీ, వినేవాడు కానీ దొరకడం దుర్లభం.) ప్రాచీనమైన ఈ భారతదేశంలో సంస్కృత వాఙ్మయం నిండా శ్రోతలను చకచకితుల్ని చేసే, సత్యానికి శబ్ద రూపాలైన సూక్తులు సుభాషితాలు, కోక్తోలుగా వెదజల్లబడి ఉన్నాయి. ఈ సుభాషితాలు మహాకవుల కావ్యాల్లో నుంచి తీసుకుని అన్య గ్రంథ కర్తలు తమ గ్రంథాల్లో పేరు చెప్పకుండా వాడుకోవడం కూడా సంస్కృత వాఙ్మయంలో ఒక అలవాటు.

అది ఆగౌరవంగా భావింపబడలేదు! వెనక ఉదహరించిన
 "సులభాః పురుషాః రాజన్" అనే శ్లోకం మారీచుడు
 అరణ్యకాండలో తన రాజయిన రావణాసురుడికి హిత బోధ చే
 స్తు చెప్పిన మాట. కానీ ఆ శ్లోకాన్ని యథాతథంగా శ్రీభోజరాజ
 చరిత్రంలో తద్గంధకర్త పేరు చెప్పకుండా వాడుకున్నాడు. అట్లాగే
 "లతాంపుష్పవతీంస్పృష్ట్యా స్నాతోవిమల వారిష! పునఃస్పర్శన
 శంకీవ మందం చలతి మారుతం" అనే ఒక అజ్ఞాత కవి సుప్రసిద్ధ
 శ్లోకాన్ని విక్రమార్క చరిత్రకారుడు వాడుకున్నాడు. ఇలాంటి
 ఉదాహరణలు అసంఖ్యాకంగా ఉన్నాయి. ఇది ఈ
 దేశంలో సుభాషితాల సంగతి.

అయితే సుభాషితం ఎప్పుడూ
 సాత్త్వికుడినోటినుంచేవస్తుంది. వేమన, యోగి కనకనే, వేమన
 పద్యాలనే ఒక సుభాషిత పీఠరణ్యమని మనదేశంలో ఉంది. యోగం
 చేతనే మానవుడు సాత్త్వికుడవుతాడు. "మాలకొండ నోట
 మంచిమాట" అనే ఈ పద్యముక్తావళి సుభాషితాల
 సంగీతమయమైన సెలయేరు గనక పూర్వులను స్మరించి ఆ
 సుభాషిత తరంగిణితో ఈ "మంచిమాట" అనే మాలకొండ
 సుభాషితావళిని చేర్చుతున్నాడు.

"మాలకొండ మంచిమాటలు" మన దేశంలో నేడున్న
 సమాజాన్ని సమగ్రంగా ప్రతిబింబించి నరకంలోకి దొర్లిపోతున్న
 మానవుడికి తన మంచిమాటని అడ్డువేసి రక్షించడానికి
 పూనుకుంటుంది.

"మోసగించినాడు ముని పత్ని నింద్రుడు !
 అతడై దేవతలకు అధిపుడయ్యె!
 అధిపుడగుటకొరకు అర్హత ఇదియేమొ!
 మాలకొండ నోట మంచిమాట!

ఇందులో ఎంత గొప్ప సమకాలీనత ఉందో స్వయం స్పష్టము.
 సాత్త్వికుడైనవాడిమాట, అంటేకవిమాట, మనిషిని ఆలోచింపజేసి
 వాడిలో మార్పు తెచ్చింది. కావ్యాలు తెచ్చిన, అంటే సద్యాషలు
 మనిషితో కలిగించిన మార్పులే పూర్వయుగాల చరిత్రలో నాగరికత
 లనబడ్డాయి. మనిషిని మనిషి తినడానికి పరుగులుతీస్తున్న ఈ
 వర్తమానకాలాన్ని "మాలకొండ నోట మంచిమాట" ప్రభావితం
 చేస్తుందని నా విశ్వాసం.

